

ת"פ 3338/03/16 - מדינת ישראל נגד ע א (עציר) - הובא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 3338-03-16 מדינת ישראל נ' פ(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת דנה מרשק מרום
מדינת ישראל באמצעות פמ"מ וע"י עו"ד
יעל עצמון

המאשימה

נגד

ע א (עציר) - הובא וע"י עו"ד סמארה
ממשרדו של עו"ד אשר חן

הנאשם

גזר דין

כתב-האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום שתוקן בחסות הליך גישור שיפוטי, בעבירות של **חבלה חמורה בנסיבות מחמירות** לפי סעיפים 333 + 335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 [להלן: "חוק העונשין"], ו**פציעה** לפי סעיף 334 לחוק העונשין.

2. על-פי עובדות כתב-האישום המתוקן, הנאשם נשוי לת.פ. (להלן: "המתלוננת") ולשניים חמישה ילדים משותפים, ביניהם: א.פ. יליד 1996, י.פ. יליד 1998 ו- ב.פ. יליד 2001, המתגוררים בבית ב** במהלך מספר שנים שקדמו לאירועים שיתוארו להלן, ומאז שנת 2003, עלו יחסיהם של הנאשם והמתלוננת על שרטון. המתלוננת ביקשה להתגרש, הנאשם סרב והמשיך להתגורר בבית, אך לן בנפרד מהמתלוננת, ובהמשך עבר להתגורר בחדר נפרד בחצר הבית.

ביום 3.9.15 בשעות הצהריים לערך, התפתח בחצר הבית ויכוח בין המתלוננת לנאשם, לאחר שבנם א.פ. רכש רכב, והנאשם כעס על המתלוננת וטען שהרכב מיועד לשימושה בניגוד להסכמתו.

בהמשך, נכנסה המתלוננת לבית, הנאשם נכנס בעקבותיה, נטל סכין מהמטבח וניסה לדקור את המתלוננת בבטנה. המתלוננת הגנה על עצמה באמצעות ידיה וכתוצאה מכך פגעה הסכין בידה, גרמה לה לחתך עמוק והיא החלה לדמם ולצעוק מכאב.

י.פ., שהיה באותה עת בחצר הבית הבחין במעשה, נכנס לבית וניסה להפריד בין הוריו ולמנוע מהנאשם מלהמשיך ולפגוע במתלוננת. בתגובה, דקר הנאשם את י.פ. בגבו באמצעות הסכין, וי.פ. נמלט מהבית.

המתלוננת איבדה דם רב בעקבות פציעתה, התיישבה על הספה בסלון ביתה, אז רכן הנאשם לעברה וכיוון לעברה את הסכין לצווארה תוך שהוא צועק לעברה שבכוונתו להרוג אותה.

ב.פ., אשר ישן על ספה בסלון, התעורר מהצעקות, הבחין בנאשם רוכן אל עבר המתלוננת עם הסכין בידו, ומשך את הנאשם על מנת להפריד בינו לבין המתלוננת. בעקבות זאת, הנאשם עזב את הבית. בהמשך, הזעיק ב.פ. את אחות המתלוננת ובנה אדהם מסארווה, מתנדב במד"א (להלן: "אדהם"). השניים הגיעו לבית ואדהם טיפל במתלוננת טיפול רפואי ראשוני, פינה אותה בהמשך למרכז רפואי ב***, ומשם היא פונתה לבית חולים.

במקביל, הבחין אדם אחר ב.פ. נמלט מהבית כשהוא מדמם מגבו והזמין עבורו אמבולנס שפינה אותו למרכז רפואי ב** ומשם לבית חולים.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נחבלה המתלוננת בידה, נגרם לה חתך עמוק ופגיעה בעצב היד והיא נזקקה לניתוח. המתלוננת אושפזה בבית חולים ובהמשך נזקקה להמשך טיפול פיזיותרפי ותרופתי.

ל.י.פ. נגרם פצע בקוטר של 0.9 ס"מ בגבו והוא קיבל טיפול אנטיביוטי ושוחרר.

בשל חששם מהנאשם, החליטו המתלוננת וילדיה שלא לערב את רשויות החוק.

בהמשך, במועד שאינו ידוע במדויק, כשבועיים לערך לפני הגשת התלונה, הזמין הנאשם את א.פ. ואת י.פ. לנסוע איתו ברכב.

במהלך הנסיעה דיבר הנאשם סרה במתלוננת וניסה להשפיע על שני בניו כנגדה, ובעקבות כך, יצא י.פ. בכעס מהרכב. לאחר מכן, אמר הנאשם לא.פ. שהוא מצטער שלא פגע במתלוננת בצורה קשה יותר, גם אם בשל כך היה יושב בכלא.

בעקבות השיחה האמורה עם הנאשם, חששו א.פ. וי.פ. שהנאשם יפגע במתלוננת ואף שיתפו את המתלוננת בחששותיהם.

בהמשך, ולאחר שי.פ. התקשה להתמודד עם מצוקתו, הוא שתה ביום 20.2.16 אלכוהול בכמות גדולה עד שנגרמה לו רעלת אלכוהול והוא אושפז בבית חולים. בעקבות זאת, למחרת, הגישה המתלוננת תלונה במשטרה כנגד הנאשם.

ראיות לעונש

ראיות מטעם התביעה

3. גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (ת/1) מעלה, כי לחובתו 3 הרשעות בגין עבירות רכוש, נשק, אלימות כלפי בת-זוגו, והדחה באיומים ובכוח.

הנאשם ריצה שני מאסרים בפועל: בשנת 2003 הורשע בבית משפט השלום בכפר סבא בעבירות של הדחה באיומים ובכוח ובתקיפה הגורמת חבלה ממש של בת-זוגו, והושת עליו עונש של חודשיים מאסר בפועל. בשנת 2006 הורשע בעבירה של החזקת נשק ונדון לעונש מאסר בפועל בן 9 חודשים.

4. הוגשה הצהרת נפגעת העבירה - המתלוננת (ת/2) מיום 8.9.16, ממנה עולה כי נישאה לנאשם בשנת 1995, ולהם 5 ילדים, 3 מהם קטינים. המתלוננת תיארה את אירוע האלימות המפורט בכתב-האישום שהתרחש בעקבות רכישת הרכב לבנה, במהלכו נפגעו היא עצמה ובנה. הוסיפה, שהיתה המומה וכוסתה בדם.

עוד ציינה, שלאחר האירוע החל הנאשם לשלוח לה מסרים שלא תתלונן עם הילדים, ושאם תפנה למשטרה ידאג לחסלה.

הוסיפה, שלפי השמועות שהגיעו לפני האירוע ואחריו, הנאשם נשוי לאישה אחרת או שיש לו קשר רומנטי עם אישה אחרת.

כתוצאה מהאירועים, ילדיה נכנסו למשבר ומצבם הנפשי גרוע במיוחד. כיום מתגוררת עם ילדיה ומנסה לשקם את חייהם. בכל פעם שמזכירים את שמו של הנאשם, ילדיה מתחילים לרעוד ונכנסים להלם ולמצב נפשי ירוד. תיארה שהיא מטופלת אצל פסיכיאטר כדי לשקם את מצבה, ואף נוטלת תרופות פסיכיאטריות.

ראיות מטעם ההגנה

5. הסניגור הגיש מכתב מוועד ההורים בעיר ** הממוען אל הנאשם (נ/1) ממנו עולה, כי במהלך לימודי ילדיו היה האחראי והכתובת בכל עניין הקשור לילדיו, ועשה הכל על מנת לסייע לילדיו בכל הקשור ללימודיהם.

עוד הוגש מכתב ממ"מ ראש עיריית ** (נ/2), שציין כי הוא מכיר את הנאשם כאיש ישר ממשפחה מכובדת, אשר תורמת רבות לחיים הנורמטיביים בעיר. באשר לנאשם הוסיף, כי הוא המפרנס היחיד במשפחה, וכי הוא משתתף באירועים חברתיים וחינוכיים ועוזר לזולת.

טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה עתר למתחם ענישה שנע בין 3.5 ל- 6.5 שנות מאסר בפועל והבהיר, כי עמדת המדינה היא שראוי להעמיד את העונש ברף העליון של המתחם, לצד פיצוי גבוה למתלוננת.

לגישתו, עובדות כתב-האישום מדברות בעד עצמן ומעידות על חומרת האירועים אשר בוצעו לאחר

שהמתלוננת ביקשה להתגרש מהנאשם, כאשר הנאשם פגע בבני משפחתו הקרובים לו ביותר.

האירוע מיום 3.9.15 התרחש על רקע של מה בכך, והסלים במהירות לכך שהנאשם נטל סכין וביקש לדקור את המתלוננת בבטנה. למתלוננת נגרם פצע התגוננות, כשלשיטתו הפציעה עלולה היתה להיות חמורה יותר. הנאשם לא היסס לדקור את בנו, אשר היה בן פחות מ- 17 שנים בעת האירוע, שנחלץ להגן על אימו. דקירת הבן גם היא לא הרגיעה את הנאשם, שכן הנאשם שב למתלוננת ורכן לעברה תוך שהוא מכוון סכין אל עבר צווארה ומאיים להורגה. בן נוסף התערב, והוא זה שעצר את הנאשם.

ב"כ המאשימה הדגיש כי בני המשפחה לא הגישו תלונה על רקע חששם של המתלוננת והילדים מפני הנאשם. כן היפנה לכך, שלא רק שהנאשם לא התנצל לפני ילדיו, אלא אף השמיע אמירות לפיהן הצטער שלא פגע במתלוננת בצורה קשה ביותר. מצוקת הבן אשר הגיעה למצב של רעלת אלכוהול היא שהניעה את המתלוננת להגיש תלונה.

ציין שהאירוע לא הסתיים בפגיעה קטלנית, אך גם לא בפגיעה קלה. כך, נאלצה המתלוננת לעבור ניתוח עקב פגיעה בעצב, לאחריו אושפזה ונזקקה לטיפול פיזיותרפיה וטיפול תרופתי. הבן י.פ. נפצע בגבו, והמתלוננת התייחסה בתצהירה לפגיעה הנפשית.

התובע היפנה לעברו הפלילי של הנאשם הכולל שלוש הרשעות, בגין ריצה שני מאסרים בפועל, כאשר מאסרו הראשון הוטל בשל אלימות שנקט כלפי אותה מתלוננת.

לקולא, הפנה להודאתו של הנאשם שחסכה את עדותם של המתלוננת וילדיהם, כאשר אלמלא הודאה זו, ראוי היה להעמיד את עונשו בקצה העליון של המתחם.

7. ב"כ הנאשם טען שמרשו, בן 46, נקלע כמו הרבה אחרים למערכת יחסים שגורמת צער לכולם. במגזר שאליו משתייך הנאשם, הליכים של פרידה, גירושים והקמת משפחה חדשה מעוררים בעיות. האירוע הציף את הבעיה במערכת היחסים של הנאשם והמתלוננת ואת האפשרות של ניסיון הפרידה וקיום זוגיות אחרת.

ציין שבין הנאשם למתלוננת מתנהלים הליכים בבית הדין השרעי בענייני הילדים והמזונות, והנאשם מתכוון לבקש להתגרש ולהגיש בקשה להפרדה רכושית.

הפנה למסמכים שהגיש (נ/1 ו- נ/2) מהם עולה כי הנאשם עשה ככל יכולתו כדי לפרנס את משפחתו ולטפל בילדיו.

הסניגור התייחס לנסיבות האירוע וטען, כי לא הייתה כוונה לפגיעה קשה ולא התרחשה פגיעה קשה, ובסופו של דבר התנהלותו של הנאשם מסמלת זעקה לעזרה ותשומת לב. הבהיר, שהתלונה הוגשה חצי שנה לאחר האירוע, כאשר מאז לא נקט באלימות נוספת.

מהצהרת הנפגעת ומכתב האישום עולה שבסוף התקופה פיתח הנאשם מערכת יחסים עם אחרת, ורצה להתחיל בחיים חדשים. הנאשם הודה וחסך את עדותם של המתלוננת וילדיו, ואף הסכים להגשת תצהיר

הנפגעת ללא חקירת המתלוננת. בנוסף, כתב האישום תוקן בצורה משמעותית לקולא, לרבות בהוראות החיקוק.

ב"כ הנאשם עתר למתחם ענישה שנע בין 10 ל- 24 חודשי מאסר בפועל.

הסניגור התייחס לעברו הפלילי של הנאשם, וביקש להפנות לכך שהרשעתו האחרונה היא משנת 2009 והעבירה הקודמת של תקיפת בת זוג התרחשה בשנת 2002. לדבריו, המדובר בנאשם שמצוקות החיים גרמו לו מדי פעם לסטייה מהנורמה, אשר במהלך השנים עבד באופן מסודר וניסה לגדל את ילדיו בכבוד.

עוד טען, כי הנאשם נותר בלא כלום והוא נמצא בנתק מהמשפחה והילדים ויש להותיר לו אופק שיקומי על-מנת לאפשר לו להתחיל בחיים חדשים. עתר הוא לקחת בחשבון את הודאת הנאשם, נטילת האחריות על מעשיו, רצונו של הנאשם לסיים את ההליך ולהתרחק מקשריו מן העבר.

8. בדברו לבית-המשפט, מסר הנאשם כי הוא "מצטער מבית-המשפט", מעוניין לצאת ולבנות את חייו, וכי לא יתקרב למי שאינו מעוניין בו. הוא אינו רוצה לעשות בעיות בגילו ומעוניין לסיים את חייו בטוב וליהנות מהם. כל חייו עבד ולא נשמעו טענות כלפיו.

דין והכרעה

9. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין בסעיף 40ג(א), לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. הנאשם במעשיו פגע פגיעה קשה בבטחונם האישי והפיסי של מי שאמורים להיות היקרים לו מכל, ובתחושת המוגנות של אשתו וילדיו בביתם-מבצרם. בנו של הנאשם נאלץ לחוות אלימות מצד אביו, כשכל חטאו היה בכך שנחלץ להגן על אימו מפניו, ושני בניו היו עדים לכך שאביהם מנסה לפגוע באימם בעודו אוחז בסכין וצועק כי יהרוג אותה. כתב-האישום מעלה מסכת מתמשכת, אשר לאחריה לא ביטא הנאשם חרטה על מעשיו, אלא טרח והביע באוזני בניו כי הוא מצר על כך שלא פגע באשתו באופן חמור יותר. הביטוי החיצוני של מצוקת הבן היא שהניעה את המתלוננת להגיש תלונה, חרף החשש מפני הנאשם. השתלשלות עניינים זו מעלה פגיעה בעוצמה גבוהה בערך החברתי המוגן של שימור קדושת התא המשפחתי ובשלומם הפיסי והנפשי של אשתו וילדיו, בשר מבשרו.

11. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, לפי סעיף 40ט'(א) לחוק העונשין, יש לציין כי המדובר באירוע אלימות מתמשך, אשר החל על רקע ויכוח של מה בכך - אם כי שררה מערכת יחסים עכורה בין בני הזוג מזה שנים על רקע רצונה של המתלוננת להתגרש מהנאשם. מדובר באלימות חריגה מצד בעל כלפי אשתו, אשר לא היסס מלעשות שימוש בסכין כדי לפגוע בה. כאילו לא די בכך, הנאשם דקר את בנו, אשר כל רצונו היה להפריד בין הוריו. מעשה אכזרי זה לא הביא את הנאשם מלחדול מהתנהלותו

הבריונית, והוא ניצל את חולשתה של המתלוננת, אשר התיישבה על ספה בבית לאחר שאיבדה דם רב, רכן לעברה וכיוון את הסכין לצווארה תוך שהוא צועק כי בכוונתו להרגה. בן אחר של הנאשם גם הוא נאלץ לחוות את מראות הזוועה שהתרחשו בביתו, והוא שהצליח למשוך את אביו ולגרום לו לעזוב את הבית.

בני המשפחה לא דיווחו על האירוע מפאת חששם מהנאשם, אשר לא בחל מלהשמיע באוזני בניו אמירות לפיהן הוא מצר על כך שלא פגע במתלוננת בצורה קשה יותר, כשניסה הוא להסיתם כנגדה.

מצוקת הבן י.פ., אשר היה קרבן לכך שאביו דקר אותו, באה לידי ביטוי בכך ששתה לשוכרה עד כדי רעלת אלכוהול, ומצוקה זו היא שהניעה את המתלוננת להתלונן בסופו של יום במשטרה, כשבמשך חודשים נמנעה מכך על רקע החשש מהנאשם.

למתלוננת נגרמו נזקים פיסיים כתוצאה מפצע התגוננות בידה, אשר הצריך ניתוח, אשפוז (לתקופה לא ידועה) וטיפולים בהמשך. מצוקתה הנפשית עולה באופן ברור ממילותיה הספורות המצויות בהצהרת נפגעת עבירה שהוגשה. נראה, כי אך בנס לא נגרמה פגיעה קשה הרבה יותר, מאחר והנאשם השתמש בסכין, ניסה לדקור אותה בבטנה, ומאוחר יותר רכן עליה, בעודה מנסה להתאושש, תוך שכיוון סכין לעבר צווארה.

לבן י.פ. נגרם פצע בגב שהצריך טיפול תרופתי, כשמצוקתו הנפשית אינה שנויה במחלוקת ומצויה כחלק מעובדות כתב-האישום, מצוקה כה בולטת אשר היוותה את הגורם המניע להגשת התלונה המאוחרת.

12. בפסיקת בית-המשפט העליון עולה מסר ברור בדבר הצורך בענישה מוחשית למי שמעז לנהוג באופן בריוני, מאיים ומשפיל כלפי מי שאמורים להיות לו היקרים מכל:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קרבנות העבירה למערכת המשטרית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מרוכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפיצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות

אלה... (ראו: ע"פ 6758/07 פלוני נגד מדינת ישראל [11.10.07], פסקה 7).

13. עיינתי בפסיקה שהוצגה על-ידי ב"כ הצדדים (כשיצוין כי חרף העובדה שהסניגור המלומד הגיש פסקי-דין רבים לעיוני, אף לא אחד עסק באלימות כלפי בני משפחה תוך דקירה בסכין) ובפסיקה נוספת, ולצורך קביעת מתחם העונש ההולם אציין את המרכזיים שבהם:

ע"פ 8655/10 סואעד נגד מדינת ישראל [29.5.11] (הוגש על-ידי התביעה): המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, לאחר שנשמעו חלק מעדי התביעה - לרבות המתלוננת, בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, מספר עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות ומספר עבירות של איומים. על המערער הושת עונש של 4 שנות מאסר בפועל ופיצוי בסך ₪ 30,000. המערער והמתלוננת הורים לחמישה ילדים, כשהמערער תקף את בתו בת ה-18 בגבה באמצעות ידו וסטר לבנו בן ה-14. על הרקע האמור, החל ויכוח בין המתלוננת למערער, אשר איים עליה שירצח אותה. בהמשך, שלף סכין שהחזיק בכיסו ודקר אותה בבטנה. המתלוננת נאלצה לעבור ניתוח ואושפזה למשך 6 ימים. הבן קפץ על המערער כדי להגן על המתלוננת ונאבק עמו, וכתוצאה מכך פגע בו המערער בסכין ושרט אותו בחזהו. בנוסף, נגח בו המערער בראשו ואיים כי ידקור גם אותו.

הוגש תסקיר שלילי בעניינו של המערער, אשר לא נטל אחריות על ביצוע מעשיו והטיל את האשמה על משפחת המתלוננת וילדיו. כן צוין, כי המתלוננת מתקשה לחזור לתפקוד מלא, והיא קיבלה קצבת נכות זמנית מביטוח לאומי.

בית המשפט המחוזי זקף לזכותו של המערער את שירותו הצבאי, עברו הנקי, הודייתו, עדות ראש המועצה בה מתגורר, וכן נתן משקל מסווג לעובדה שטרם אירוע הדקירה קיללה המתלוננת את המערער.

ערעור על חומרת העונש נדחה, כשצוין בפסק-הדין כי: **"המסר הצריך לצאת מבית משפט זה הוא כי אלימות היא אלימות היא אלימות, והחוטא בה עתיד לשלם מחיר ואף מחיר כבד; ראוי כי קול מעין זה יחדור למקומות הרבים מדי במדינתו שבהם האלימות היא בת בית."** (פסקה י"ב).

ת"פ 23815-06-10 (מחוזי חיפה) **מדינת ישראל נגד טנוס** [27.7.10], בו נדון עניינו של נאשם שהורשע על-פי הודאתו בכתב-אישום שתוקן במסגרת הסדר דיוני בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות, החזקת סכין והפרעה לשוטר.

בין הנאשם והמתלוננת - בני זוג נשואים במשך 5 שנים, המתגוררים עם ילדיהם ואמו של הנאשם - התנהל ויכוח, במהלכו הנאשם קילל את המתלוננת וסטר על פניה. בהמשך, הכה אותה בחוזקה בראשה בשלוש מכות אגרופי. לאחר מכן, דקר את המתלוננת בבטנה, בחזה, במרכז התחתון של עורפה ובזרועה וגרם לה לחבלות חמורות ולדימום שהצריכו טיפול של הצמדת סיכות ואשפוז למשך 4 ימים.

הנאשם עזב את הבית כשהוא נושא את הסכין במכנסיו. הנאשם נעצר על ידי השוטרים בכניסה לבית

החולים, ולאחר שנכבל באזיקים שלף את הסכין המגואלת בדם.

לנאשם הרשעות קודמות בעבירות מרמה ואלימות, והוא ריצה שני מאסרים בפועל.

הנאשם הביע צער עמוק על מעשיו והביע רצון לעבור טיפול ולהיגמל מבעיית התמכרות לאלכוהול ממנה סבל.

בית המשפט המחוזי השית עליו 5 שנות מאסר בפועל, ופיצוי בסך 15,000 ₪ למתלוננת.

ת"פ (מחוזי ב"ש) **מדינת ישראל נגד לזר** [24.1.11] (הוגש על-ידי התביעה), בו נדון עניינו של נאשם שהורשע על-פי הודאתו, במסגרת הסדר דיוני, בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. במהלך דין ודברים עם אשתו, דקר אותה הנאשם באמצעות סכין מטבח בדופן החזה משמאל. המתלוננת ברחה למרפסת, הנאשם רדף אחריה וניסה לדקור אותה שוב מבעד לחלון המרפסת. המתלוננת נאבקה בו והצליחה לברוח. כתוצאה מהפגיעה נגרמה למתלוננת חבלה שהצריכה ניתוח ואשפוז של כמה ימים. הנאשם ביצע את העבירה כשהיה בגילופין.

לנאשם שתי הרשעות קודמות בעבירות אלימות כנגד אותה מתלוננת. בגין ההרשעה השניה הושת עליו עונש של 3 חודשי מאסר בפועל, אותו סיים לרצות ימים ספורים לפני האירוע דנן.

בית המשפט המחוזי השית על הנאשם 6 שנות מאסר בפועל, הפעיל מאסר מותנה של 4 חודשים במצטבר, וכן פיצוי בסך 10,000 ₪.

14. פסקי-דין אלו משקפים קשת מקרים רלבנטיים, כאשר לאחר ביצוע אבחנות מתבקשות, אני קובעת מתחם עונש הולם אשר נע בין 3 עד 6 שנות מאסר בפועל.

15. בעניינו של הנאשם לא נטען ולא הוצג כל שיקול אשר מצדיק חריגה מהמתחם מטעמי שיקום (או מטעמי הגנה על שלום הציבור). על כן, עונשו ייגזר בתוך המתחם ויש להתחשב בנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, כמפורט בסעיף 40'א לחוק העונשין.

16. לזכותו של הנאשם ייאמר, כי הוא הודה במיוחס לו בכתב-אישום מתוקן, וחסך את העדת המתלוננת וילדיו. בסופו של יום, בא-כוחו גם הסכים להגשת תצהיר נפגע ללא חקירת המתלוננת. יש ליתן משקל של ממש ללקיחת האחריות בבית-המשפט, ותקווה אני כי העובדה שהנאשם הכיר בפגיעתו באשתו ובילדיו יהיה בה כדי להקל, ולו במעט, על סבלם ויסייע בשיקום מצבם הנפשי.

עם זאת, הנאשם לא ביטא מילה של חרטה על מעשיו - לא בסמוך לאירוע, כפי שהדבר עולה מעובדות כתב-האישום, וגם לא בדברים שהשמיע לפני גזירת-דינו, מהם עלה כי הוא מרוכז בעצמו ובפגיעה בחייו.

לחומרה יש להוסיף את עברו הפלילי הרלבנטי של הנאשם, אשר בשנת 2003 ריצה עונש מאסר קצר בגין נקיטה באלימות כלפי אותה מתלוננת, וכן ריצה הוא עונש מאסר בפועל בן 9 חודשים בגין ביצוע עבירת נשק, אם כי המדובר בעבירה שבוצעה לפני כעשור. הוא צפוי עתה לרצות את מאסרו השלישי, מצוי בנתק מהמתלוננת ומילדיו, ולא נראה כי הוכח קיומו של קושי מיוחד בריצוי המאסר הנוכחי.

17. לאור מכלול הנתונים אני קובעת, כי יש להטיל על הנאשם עונש המצוי לקראת אמצע המתחם שנקבע, ובהתאם אני גוזרת את דינו כדלקמן:

4 שנות מאסר בפועל מיום מעצרו: 22.2.16.

12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות אלימות מסוג פשע; 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות אלימות מסוג עוון לרבות איומים ו/או החזקת סכין לפי סעיף 186 לחוק העונשין.

הנאשם ישלם למתלוננת פיצוי על סך 20000 ₪, אשר יופקד במזכירות בית-המשפט עד ליום 1.6.17. ב"כ המאשימה תעדכן את המתלוננת אודות הפיצוי שנפסק עבורה ועבור ילדיה, ותמסור את פרטיה למזכירות תוך 7 ימים.

הודעה זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ד טבת תשע"ז, 12 ינואר 2017, במעמד הנוכחים.